

Indberetningsvejledning

Indberetning af udestående repoforretninger

Indholdsfortegnelse

1.	Indledning	2
1.1	Generelt om indberetningen	2
1.2	Indberetningsformat og -system.....	2
1.3	Indberetningsfrist.....	2
1.4	Fejlhåndtering	3
1.5	Kommunikation med Nationalbanken om indberetningen	4
2.	Indberetningens overordnede indhold og afgrænsning.....	5
2.1	Forretninger.....	5
2.2	Forretninger, der kan udelades af indberetningen.....	6
2.3	Detaljeringsniveau i indberetningen.....	6
3.	Indberetningens centrale definitioner.....	7
3.1	Definition af repo- og pantsætningsforretninger mv.....	7
3.2	Modpartsdefinitionen i indberetningen	8
3.3	Definition af valutaindlændinge/valutaudlændinge	8
4.	Indberetningens indhold	9
4.1	Masterdata.....	9
4.2	Modpartsoplysninger	10
4.3	Beholdningsoplysninger	11
4.4	Værdipapiroplysninger	11
4.5	Forretningsoplysninger	14
4.6	Depotsted	14

Bilag

1. Kodeoversigt
2. Oversigt over format- og objektive kontroller
3. Beskrivelse af indberetningssystemet (STINA-webservice)
4. Beskrivelse af indberetningsformatet
5. Illustration af XML-fil for indberetningen
6. Uddrag fra Finanstilsynets vejledning vedr. ægte salgs- og tilbagekøbsforretninger

1. Indledning

1.1 Generelt om indberetningen

Vejledningen beskriver den månedlige indberetning til Nationalbanken af oplysninger vedrørende udestående repoforretninger. Indberetningen træder i kraft fra oktober 2004 og vil fra 1. januar 2005 erstatte de oplysninger om repoforretninger, der indberettes gennem System DN Anmeldelser.¹

Fra 1. januar 2005 skal porteføljebevægelser og formueindkomststrømme til bl.a. betalingsbalanceopgørelsen udledes fra Nationalbankens værdipapirdatabase. Værdipapirdatabasen består fortrinsvis af oplysninger fra Værdipapircentralen (VP) og depotbankerne (KDE2-indberetningen) om ejerfordelingen af danske og udenlandske værdipapirer på fondskodeniveau.

For at der fra disse kilder kan udledes et korrekt billede af ejerfordelingen, er der behov for at foretage visse korrektioner. Den mest oplagte fejlkilde i ejerfordelingen er repoforretninger, der i VP og hos depotbankerne registreres som handler i de underliggende værdipapirer, mens forretningerne i statistik-sammenhæng (ligesom i regnskabsmæssig sammenhæng) skal behandles som lån mod sikkerhed.

Der findes andre forretningstyper, der ligner repoforretninger, og som på tilsvarende måde slører ejerfordelingen i Nationalbankens værdipapirdatabase. Betegnelsen "repointberetning" dækker således mere end kun repoforretninger, jf. afsnit 2.1.

Bemærk desuden, at Finanstilsynet kan gøre brug af disse informationer i forbindelse med tilsyn af MFI-sektoren.

Nationalbanken indsamler oplysningerne i medfør af [Nationalbanklovens §14 a](#) indsat ved lov nr. 579 af 1. juni 2010 ifølge hvilken Nationalbanken indsamler, bearbejder og offentliggør statistiske oplysninger indenfor dens kompetenceområde. De indsamlede oplysninger kan anvendes til andet end statistikudarbejdelse. Det gælder særligt i forbindelse med overvågningen af den finansielle stabilitet og ved tilrettelæggelsen af penge- og valutapolitikken, samt i relation til Nationalbankens deltagelse i det europæiske samarbejde på det finansielle område. Se endvidere notat [Ny statistikhjemmel i nationalbankloven](#).

1.2 Indberetningsformat og -system

Indberetningen skal sendes som XML-fil til Nationalbankens elektroniske indberetningssystem, STINA (STatistisk Indberetning til NAtionalbanken). Transmission sker via internettet til STINA-webservice. STINA-systemet er beskrevet i bilag 3, og indberetningens XML-format i bilag 4 og 5.

1.3 Indberetningsfrist

Indberetning til Nationalbanken skal være *gennemført* senest kl. 13.00 den 4. bankdag efter referencemånedens udløb. En *gennemført indberetning* er en gyldig indberetning uden format- og objektive fejl, dvs. en indberetning, der passerer alle tre kontrollag i STINA (se afsnit 1.4 samt bilag 3).

¹ Hele betalingsanmeldelsessystemet, System DN Anmeldelser, nedlægges fra 1. januar 2005.

Efter indberetningsfristens udløb vil STINA automatisk sende en rykker til eventuelle indberettere, som endnu ikke har gennemført en indberetning for den aktuelle periode.

1.4 Fejlhåndtering

En indberetning til STINA gennemløber tre kontrollag:

- Kontrollag I: Kontrol af, at XML-indberetningsfilen er 'wellformed XML' samt valid mod sit XML-schema (udleveret af Nationalbanken).
- Kontrollag II: Kontrol af, at perioden er korrekt og indberetteren kendt.
- Kontrollag III: Kontrol af, at sammenhængen mellem de indberettede oplysninger opfylder de objektive kontrolregler.

De konkrete kontroller i kontrollag I og III fremgår af bilag 2.

Kontrolprocessen stopper ved det kontrollag, hvor der evt. identificeres en fejl, dvs. kontrollag II gennemløbes kun, hvis indberetningen har passeret kontrollag I, og tilsvarende vil kontrollag III kun blive gennemført, hvis indberetningen har passeret kontrollag II.

Når en indberetning har passeret alle tre kontrollag, registreres (indlæses) den i Nationalbanken og overgår til analytisk kontrol.

1.4.1 Erstatningsindberetninger

Når der identificeres fejl i en indberetning, har indberetter pligt til at rette de(n) pågældende fejl og sende en erstatningsindberetning til Nationalbanken. Er fejlen identificeret i et af ovennævnte tre kontrollag i STINA, skal erstatningsindberetningen være Nationalbanken i hænde før indberetningsfristens udløb, jf. afsnit 1.3. Er fejlen identificeret under de analytiske kontroller, skal erstatningsindberetningen sendes senest to bankdage efter henvendelsen fra Nationalbanken.

En erstatningsindberetning kan dannes og sendes på to måder:

1. Rettelse via en webbaseret rettefacilitet fra Nationalbankens websted (browserløsningen), hvor indberetter kan finde en tidligere indsendt indberetning (via digitalt certifikat), foretage de ønskede rettelser og sende erstatningsindberetningen ved "tryk på en knap".
2. Indsendelse af en ny XML-indberetningsfil fra indberettets webservice. Det kræver, at indberetter kan genskabe de relevante oplysninger.

Nedenfor opsummeres mulighederne for at anvende de to metoder, men der henvises til bilag 3 for en mere udførlig beskrivelse af kontrolprocesserne i STINA.

1.4.1.1 Fejl identificeret i kontrollag I eller II

Indberetninger med fejl i kontrollag I eller II kan ikke læses af STINA og vil blive afvist. STINA sender automatisk en XML-fil indeholdende en fejlrapport (result.XML-fil) til indberettets webservice. Herefter har indberetter pligt til at sende en erstatningsindberetning. Ved fejl i kontrollag I eller II kan erstatningsindberetninger kun foretages ved at indsende en ny XML-fil, dvs. indberetningen vil ikke være tilgængelig for rettelse i browserløsningen.

1.4.1.2 Fejl identificeret i kontrollag III

Indberetninger, der passerer kontrollag I og II, men fejler i *kontrollag III*, vil ligeledes blive afvist af STINA. Men når indberetningen har passeret kontrollag I og II, vil den blive læst af STINA og dermed kunne rettes i browserløsningen. Her kan indberetter således frit vælge mellem de to metoder til fejlrettelse. Ved fejl i kontrollag III modtager indberetter en fejlrapport i en result.XML-fil og desuden en e-mail sendt direkte til indberetters kontaktperson(er), hvis indberetteren ved tilslutning til STINA har valgt at modtage en sådan e-mail.

1.4.1.3 Fejl identificeret ved analytisk kontrol

Når en indberetning har passeret alle tre kontrollag, registreres (indlæses) den i Nationalbanken og overgår til analytisk kontrol. Hvis Nationalbanken har spørgsmål til indberetningen, kontaktes indberetters kontaktperson af en medarbejder.

Fejl identificeret under de analytiske kontroller udløser således ingen automatiske fejlrapporter fra Nationalbanken i form af result.XML-filer eller resultat-mails, men alene henvendelser direkte fra fagansvarlige i Nationalbanken.

Eventuelle fejl identificeret under de analytiske kontroller skal rettes af indberetter efter én af de to metoder angivet ovenfor.

1.5 Kommunikation med Nationalbanken om indberetningen

Al relevant information om indberetningen findes på Nationalbankens websted, herunder telefonnumre på kontaktpersoner i banken.

Henvendelse til Nationalbanken vedrørende indholdet af indberetningen kan ske på korrektioner@nationalbanken.dk. Henvendelse vedrørende STINA stilles til STINA-helpdesk på tlf. 33 63 68 14 eller stina@nationalbanken.dk.

2. Indberetningens overordnede indhold og afgrænsning

2.1 Forretninger

Indberetningen skal indeholde alle forretninger, som slører ejerfordelingen i Nationalbankens værdipapirdatabaser og dermed afleder et behov for korrektion. Korrektionsbehovet opstår, når en værdipapirbeholdning hos VP eller depotbankerne skifter ejer (depot), mens beholdningen i statistik- og regnskabsmæssig sammenhæng forbliver hos den oprindelige ejer.

Indberetningen skal rumme alle forretninger, hvor et værdipapir overdrages til en modpart, og hvor følgende to betingelser samtidig er opfyldt:

- ◆ papiret flytter til den midlertidige ejers depot, dvs. den midlertidige ejer registreres hos VP/depotbanken ikke alene som rettighedshaver, men som *juridisk ejer* af papiret, og
- ◆ modtageren har en forpligtelse (og ikke blot ret) til at levere værdipapiret tilbage til den oprindelige ejer på et fremtidigt tidspunkt.²

Problemstillingen knytter sig til forskellige forretningstyper, herunder ægte salgs- og tilbagekøbsforretninger, værdipapirudlån, aktielån og visse pantsætningsforretninger. Forretningerne er i denne indberetning opdelt i to grupper:

1. Repoforretninger
2. Pantsætningsforretninger mv.

Se i afsnit 3, hvad der er omfattet af de to grupper.

Indberetningen vedrører kun forretninger indgået på *indberettets egne vegne*, men ikke forretninger indgået på vegne af kunder.

Indberetningen skal alene indeholde forretninger, der *udestår* ultimo referencemåned. Indberetningen skal ikke indeholde forretninger, som er indgået og afviklet inden for referencemåned.

For *repoforretninger* skal indberetningen indeholde oplysninger om *spotbenet* af de forretninger, som udestår ultimo måneden – dvs. repoforretninger, hvor spotbenet er afviklet og terminsbenet uafviklet ultimo måneden. Af praktiske hensyn anvendes valørdagen som udtryk for afviklingsdagen.³

For *pantsætningsforretninger mv.* skal indberetningen indeholde oplysninger om "beholdningen" af de papirer, som ultimo måneden er afgivet/modtaget.

2.1.1 Definition af indberetter og behandling af udenlandske filialer

Indberetningen skal alene omfatte den del af det indberettende pengeinstitut, som er *valutaindlænding*. En filial (eller en hovedvirksomhed) beliggende uden for Danmark skal opfattes som en *valutaudlænding* og skal behandles som en hvilken som helst anden udenlandsk modpart. (Se definitionen af valutaindlændinge henholdsvis -udlændinge i afsnit 3.3.)

² Sondringen mellem pligt og ret til tilbagelevering af værdipapiret svarer til Finanstilsynets sondring mellem ægte og uægte salgs- og tilbagekøbsforretninger. Se relevante uddrag fra Finanstilsynets bestemmelser på området i bilag 6.

³ Nationalbanken forbeholder sig ret til at kræve afviklingsdagen anvendt, såfremt omfanget af "udskudte repoforretninger" bliver betydeligt. "Udskudte repoforretninger" er her defineret ved repoforretninger, hvor afviklingsdagen ligger senere end valørdagen

Dvs. en repoforretning indgået mellem fx hovedvirksomheden i Danmark og en filial i udlandet *skal* indgå i indberetningen, uanset at modparten i forretningen tilhører samme juridiske enhed som indberetter selv. Øvrige repoforretninger indgået fra en filial (eller en hovedvirksomhed) beliggende uden for Danmark skal *ikke* indgå i indberetningen.

I relation til repoindberetningen er "indberetter" således defineret som den del af det indberettende pengeinstitut, der er valutaindlænding.

2.1.2 Forretninger, hvor det underliggende papir er deponeret i udlandet

Indberetningen skal indeholde alle indberettets forretninger, som opfylder de to betingelser opstillet i afsnit 2.1, dvs. også forretninger, hvor det underliggende papir er deponeret i udlandet, herunder i Euroclear. Se dog næste afsnit om forretninger, der kan udelades af indberetningen.

2.2 Forretninger, der kan udelades af indberetningen

Nationalbankens korrektionsbehov vedrører p.t. alene oplysningerne fra VP og depotbankerne, idet værdipapirbeholdningerne i MFI-indberetningen ikke skal korrigeres.⁴ Nationalbanken vil således kun benytte oplysninger om følgende forretninger fra indberetningen:

- ◆ forretninger, hvor det underliggende papir er VP-registreret
- ◆ forretninger i ej-VP-registrerede papirer, som påvirker KDE2, dvs. hvor modparten har det underliggende papir deponeret i dansk depotbank. I praksis indebærer det, at indberetter har indgået en forretning med en kunde.

Eftersom Nationalbanken ikke vil benytte indberetningens oplysninger om øvrige forretninger, kan den enkelte indberetter vælge at udelade forretningerne fra indberetningen. Dvs. forretninger i ej-VP-registrerede papirer, hvor modparten har depotsted i udlandet, kan udelades.⁵

2.3 Detaljeringsniveau i indberetningen

For alle forretninger skal oplysninger angives på niveau af den enkelte forretning, dvs. på ISIN-kode- og modpartsniveau.

⁴ MFI-indberetningen afspejler pengeinstitutternes bogføring, dvs. repoforretninger behandles som lån mod sikkerhed.

⁵ Muligheden for at udelade forretninger *gælder kun*, så længe Nationalbankens korrektionsbehov er afgrænset til oplysningerne fra VP og depotbankerne. Hvis MFierne i fremtiden skal indberette deres værdipapirbeholdninger på ISIN-kodeniveau, og hvis disse beholdninger indberettes, så de afspejler depoterne og ikke bogføringen, *skal* indberetningen omfatte *alle* repoforretninger.

3. Indberetningens centrale definitioner

3.1 Definition af repo- og pantsætningsforretninger mv.

Som nævnt i afsnit 2.1 er forretningerne i indberetningen opdelt i to grupper; *repoforretninger* og *pantsætningsforretninger mv.* De to forretningstyper er i vejledningen defineret nedenfor.

3.1.1 Repoforretninger

Betegnelsen "repoforretninger" anvendes i vejledningen som samlebetegnelse for det, der i Finanstilsynets bestemmelser betegnes "ægte salgs- og tilbagekøbsforretninger" og "ægte købs- og tilbagesalgsforretninger":

"En forretning, hvor indehaveren af aktiver – f.eks. ... værdipapirer – overdrager disse til en fysisk eller juridisk person (erhververen), idet der samtidig træffes aftale om tilbagelevering af disse aktiver til en bestemt pris på et senere tidspunkt. ... Erhververen påtager sig en forpligtelse til at tilbagelevere aktiverne".⁶

For Finanstilsynets bestemmelser på området henvises til "*Vejledning vedrørende ægte salgs- og tilbagekøbsforretninger (genkøbsforretninger, repo-/reverseforretninger mv.), herunder Danmarks Nationalbanks genkøbsordninger. VEJ nr. 10020 af 22/12/1994 (Gældende)*". I bilag 6 gengives relevante uddrag fra vejledningen.

På linje med Finanstilsynets bestemmelser vedr. ægte salgs- og tilbagekøbsforretninger omfatter repoforretninger i vejledningen også *værdipapirudlån*. Værdipapirudlån er udlån af værdipapirer mod sikkerhed i likviditet eller andre værdipapirer. Er sikkerheden likviditet, skal forretningen behandles som en ægte salgs- og tilbagekøbsforretning. Består sikkerheden i andre værdipapirer, behandles forretningen som to forretninger med samme modpart; en ægte salgs- og tilbagekøbs- og en ægte købs- og tilbagesalgsforretning. Værdipapirudlån uden sikkerhed skal behandles som salgs- og tilbagekøbsforretninger.

3.1.2 Pantsætningsforretninger mv.

Pantsætningsforretninger mv. anvendes i vejledningen som betegnelse for restgruppen, dvs. forretninger, som er omfattet af kriterierne i afsnit 2.1, men som ikke er repoforretninger.

Der er – ligesom ved repoforretninger – tale om forretninger, hvor den midlertidige ejer har *pligt* til at tilbagelevere aktiverne på et fremtidigt tidspunkt. Men forskellen er, at for pantsætningsforretninger mv. er tidspunktet for aktivernes tilbagelevering ikke nødvendigvis bestemt ved aftalens indgåelse.

Der kan være tale om pantsætningsforretninger, hvor indberetter modtager eller afgiver værdipapirer som pant (sikkerhed), og hvor papiret i perioden overflyttes til panthavers depot. Pantsætningsforretninger skal kun indgå, når

⁶ Bemærk, at kun *ægte* repoforretninger er omfattet af indberetningen. Forskellen på ægte og uægte repoforretninger er, at erhververen i en ægte repoforretning har pligt til at tilbagelevere aktiverne, mens erhververen i en uægte repoforretning blot har ret til tilbagelevering. De uægte repoforretninger skal ikke indberettes, da de skal betragtes som handler i det underliggende papir og dermed ikke afleder et korrektionsbehov.

panthaver er registreret som den *juridiske ejer* af papiret, og ikke når panthaver alene står som *rettighedshaver* af det pågældende papir/depot.

Kategorien pantsætningsforretninger mv. omfatter også aktielån,

- ◆ hvor indberetter låner eller udlåner en aktie i en periode,
- ◆ hvor aktien i perioden flyttes til den midlertidige ejers depot, og
- ◆ hvor tidspunktet for tilbagelevering ikke er bestemt ved aftalens indgåelse.

Hvis indberetter har lånt en aktie af én modpart og udlånt samme aktie til en anden modpart, skal det indberettes som to særskilte forretninger.

3.2 Modpartsdefinitionen i indberetningen

I vejledningen anvendes betegnelsen *modpart* gennemgående om den part, det underliggende værdipapir udveksles med.

Modpartsbegrebet benyttes også, når indberetter indgår en forretning med en kunde. Her skal kunden opfattes som indberettets modpart.

Modparten er defineret ved "første led i kæden", idet indberetter ikke skal (eller kan) tage højde for, at modparten evt. sælger det underliggende papir videre (fx i en anden repoforretning).

3.2.1 Eksempler på definition af modpart som "første led i kæden"

Det indberettende pengeinstitut (PI) kontaktes af en fondsmægler (F), som ønsker at indgå en repoforretning på vegne af en kunde (KF):

- ◆ Hvis handlen går via Fs egne bøger, hvorefter F sælger papiret videre til KF i en ny repoforretning, er PI's modpart F (første led i kæden).
- ◆ Hvis handlen ikke går via Fs egne bøger, men foregår direkte med KF, er PI's modpart i forretningen KF, som her er første led i kæden.

3.3 Definition af valutaindlændinge/valutaudlændinge

Valutaindlændinge er personer med fast bopæl i Danmark samt virksomheder og institutioner med fast driftssted i Danmark. Dette gælder uanset statsborgerskab og ejerskab, dog er internationale organisationer i Danmark valutaudlændinge. Udenlandske statsborgere, der bor i Danmark, og udenlandsk ejede virksomheder med fast driftssted i Danmark (datterselskaber og filialer mv.) er derfor valutaindlændinge.

Valutaudlændinge er personer med fast bopæl i udlandet og virksomheder og institutioner, der er beliggende i udlandet. Danske statsborgere, der bor i udlandet, og danskejede virksomheder med fast driftssted i udlandet (datterselskaber og filialer mv.) er derfor valutaudlændinge. Personer, virksomheder og institutioner i Grønland og på Færøerne er valutaudlændinge. Internationale organisationer er valutaudlændinge, uanset om de er beliggende i Danmark eller i udlandet.

4. Indberetningens indhold

Indberetningen er baseret på mest muligt detaljerede oplysninger, dvs. oplysninger på niveau af den enkelte forretning. For hver forretning skal der angives oplysninger om det underliggende værdipapir, om modparten og om det udestående beløb.

I dette afsnit specificeres indberetningens variabeliste med tilhørende definitioner. Dataformatet (XML-strukturen) er beskrevet i bilag 4.

Repointberetningen indeholder følgende variable:

◆ Indberetningens løbnummer	}	Masterdata (afsnit 4.1)
◆ Indberetningens referenceperiode		
◆ Identifikation af indberetter		
◆ Oplysninger om det indberettende pengeinstitut	}	Modpartsoplysninger (afsnit 4.2)
◆ Oplysninger om kontaktpersoner i det indberettende pengeinstitut		
◆ Modpartens CVR-nummer (SE-nummer) (hvis modparten har et sådant)		
◆ Kode for modpartens sektortilhørsforhold (modparter uden CVR-nummer)	}	Beholdningsoplysninger (afsnit 4.3)
◆ ISO-landekode for modpartens hjemland (udenlandske modparter)		
◆ Nominel værdi (gældsinstrumenter)/antal styk (ejerandelsbeviser)		
◆ Markedsværdi (alle papirer)	}	Værdipapir- oplysninger (afsnit 4.4)
◆ ISO-møntkode for noteringsvaluta (alle papirer)		
◆ ISO-møntkode for handelsvaluta (alle papirer)		
◆ ISIN-kode (hvis papiret har en sådan)		
◆ Kode for børsidentifikation (papirer med ISIN-kode)		
◆ Kode for instrumenttype (papirer uden ISIN-kode)		
◆ Kode for udsteders sektor (papirer uden ISIN-kode)		
◆ ISO-landekode for udsteders hjemland (papirer uden ISIN-kode)		
◆ Kode for udstedelsessted (papirer uden ISIN-kode)		
◆ Intern papirkode (papirer uden ISIN-kode)		
◆ Papirnavn (alle papirer)		
◆ Kode for forretningstype		
◆ Valørdata, spotben		
◆ Valørdata, terminsben		
◆ Ordrenummer, spotben		
◆ Ordrenummer, terminsben	}	Oplysninger om depotsted (afsnit 4.6)
◆ ISO-landekode for modpartens depotsted		
◆ ISO-landekode for indberetterens depotsted		

I det følgende beskrives de enkelte variable én for én. Beskrivelse af formatet, som de skal angives med, fremgår af bilag 2.

4.1 Masterdata

I indberetningens masterdata angives oplysninger om den givne indberetning (løbnummer og referenceperiode) og om indberetteren.

4.1.1 Indberetningens løbnummer

Den første XML-indberetningsfil der sendes for en given periode, skal af indberetter altid gives *løbnummer 1*.

Identificeres der i den pågældende indberetning fejl i kontrollag I eller II, skal indberetter sende en ny XML-indberetningsfil, hvor fejlene er rettet, jf. afsnit

1.4. Denne erstatningsindberetning skal også have *løbenummer 1*, fordi STINA ikke registrerer at have modtaget den første indberetning på grund af fejl i kontrollag I eller II.

Identificeres der i en indberetning med løbenummer 1 fejl i kontrollag III, og indberetter vælger at foretage erstatningsindberetningen ved at sende en ny XML-fil, skal denne gives *løbenummer 2*. Vælger indberetter alternativt at rette fejlen via browserløsningen, vil løbenummeret automatisk blive rettet i Nationalbanken (til 1.01). Indberetter skal således ikke foretage sig noget i forhold til løbenummeret, når rettelser foretages via browserløsningen.

For en mere detaljeret beskrivelse af løbenummerhåndteringen, se bilag 4.

4.1.2 Indberetningens referenceperiode

Det angives, hvilken måned den givne indberetning vedrører, fx 200410 for oktober 2004.

4.1.3 Indberettets identifikationsnummer

Som identifikationsnummer skal indberetter anføre sit CVR-nummer. CVR-nummeret, skal altid svare til det CVR-nummer, som blev anført ved tilslutningen til STINA.

4.1.4 Oplysninger om det indberettende pengeinstitut

Der angives følgende oplysninger om det indberettende pengeinstitut:

- ◆ Navnet på det indberettende pengeinstitut
- ◆ Gadenavn og nummer (det indberettende pengeinstituts hjemsted)
- ◆ Postboks (det indberettende pengeinstituts hjemsted)
- ◆ Postnummer (det indberettende pengeinstituts hjemsted)
- ◆ By (det indberettende pengeinstituts hjemsted)
- ◆ Det indberettende pengeinstituts telefonnummer (hovednummer)

4.1.5 Oplysninger om kontaktperson(er)

I en given indberetning skal der anføres mindst én og højst 10 kontaktpersoner i det indberettende pengeinstitut.

For hver kontaktperson angives følgende:

- ◆ Kontaktpersonens navn
- ◆ Kontaktpersonens e-mailadresse
- ◆ Kontaktpersonens direkte telefonnummer

4.2 Modpartsoplysninger

For hver forretning angives en række oplysninger om modparten. Hvis modparten har et CVR-nummer (i enkelte tilfælde SE-nummer), angives dette. Hvis ikke, angives modpartens sektortilhørsforhold. Er modparten valutaudlænding, angives desuden modpartens hjemland.

Dette uddybes nedenfor.

4.2.1 Modparter med et CVR-nummer

Alle indenlandske virksomheder har et CVR-nummer. I repoindberetningen angives dette CVR-nummer som modpartsidentifikation. CVR-nummeret vil blive anvendt direkte i forbindelse med Nationalbankens korrektion af oplysningerne fra VP og depotbankerne.

I tilfælde af at modparten er en afdeling der hører under en investeringsforening, specialforening, hedgeforening, fåmandsforening, professionel forening, pengemarkedsforening eller andre kollektive investeringsordninger skal afdelingens **SE-nummer** angives. Ofte vil en forenings først-registrerede afdeling have foreningens CVR-nummer som SE-nummer.

4.2.2 Modparter uden CVR-nummer

For modparter uden CVR-nummer skal indberetter som modpartsidentifikation angive modpartens sektortilhørsforhold i henhold til sektorkodelisten i bilag 1. Dette gælder både for valutaindlændinge og -udlændinge.

For *valutaudlændinge* angives ud over en sektorkode også ISO-landekoden for modpartens hjemland.

Er modparten en *international organisation*, angives koderne "1E" og "1A" som "landekoder" for hhv. EU-institutioner og andre internationale organisationer. I bilag 1 findes en oversigt over EU-institutioner og andre internationale organisationer.

4.3 Beholdningsoplysninger

Der skal for såvel repo- som pantsætningsforretninger indberettes to beholdningsudtryk:

- ◆ en markedsværdi
- ◆ en nominal værdi (obligationer) *eller* et stykantal (aktier).

Markedsværdien angives i papirets handelsvaluta og den nominelle værdi i papirets noteringsvaluta. Beløb angives i hele enheder, dvs. hele DKK, hele EUR osv.

Beholdningerne skal således ikke omregnes til DKK før indberetning til Nationalbanken. Nationalbanken forestår selv denne omregning.

Det indberettede beholdningsudtryk skal afspejle, hvad der - på forretningsniveau - er solgt/afgivet eller købt/modtaget i forbindelse med forretninger, som udestår ultimo referencemåned.

Markedsværdien af det underliggende papir i en repoforretning skal afspejle *markedskursen ultimo referencemåned* - og ikke den handlede kurs.

Markedsværdien skal tage udgangspunkt i aktuelle markedskurser ultimo måned. Hvor aktuelle markedskurser ikke objektivt kan konstateres, fx i forbindelse med unoterede udstedelser, anvendes bedste estimat for markedsværdien. Hvis det ikke er muligt at anslå en markedskurs, sættes markedsværdien lig den nominelle værdi.

4.4 Værdipapiroplysninger

For papirer indberettet med en ISIN-kode, anvendes ISIN-koden til entydig identifikation af papiret, når ejerfordelingen korrigeres i Nationalbankens værdipapirdatabase. For værdipapirer, som ikke har en ISIN-kode, skal indberetter angive en række stamoplysninger for at muliggøre relevant identifikation og korrektion i værdipapirdatabasen.⁷

⁷ Alle papirer registreret i VP har en ISIN-kode, men oplysningerne fra depotbankerne indeholder både papirer med og uden ISIN-kode.

Nedenfor gennemgås værdipapirvariablene én for én.

4.4.1 Valutaoplysninger (alle værdipapirer)

Som anført i afsnit 4.3 skal beløbsstørrelser angives i *papirets valuta*, idet Nationalbanken selv forestår omregningen fra fremmed valuta til DKK.

Derfor skal det for alle papirer oplyses hvilken valuta, beløbene er angivet i:

- ◆ noteringsvalutaen (valutaen, som den nominelle værdi angives i)
- ◆ handelsvalutaen (valutaen, som markedsværdien angives i)

Valutaerne angives ved deres officielle ISO-møntkode.

4.4.2 Papiroplysninger for papirer med ISIN-kode

4.4.2.1 ISIN-kode

For hvert værdipapir, som har en officiel ISIN-kode, angives ISIN-koden. Kun officielle ISIN-koder, tildelt af et Nationalt NummerAgentur (NNA)⁸, må angives som ISIN-koder. Et værdipapir, som ikke er tildelt en officiel ISIN-kode, skal indberettes som et værdipapir uden ISIN-kode.

4.4.2.2 Kode for børsidentifikation

For papirer med ISIN-kode angives en kode for *børsidentifikation*. Der er ingen krav til den anvendte standard for børsidentifikationskoden. For papirer, som ikke har en børsidentifikationskode (unoterede papirer), anvendes koden "XXX".

Liste over koder for Copenhagen Stock Exchange fremgår af bilag 1.

4.4.3 Papiroplysninger for papirer uden ISIN-kode

4.4.3.1 Intern papirkode

For hvert værdipapir, som ikke har en officiel ISIN-kode, angives den papirkode, der anvendes internt i pengeinstituttet til entydig identifikation af værdipapiret.

4.4.3.2 Instrumenttype

For hvert papir uden ISIN-kode angives en kode for instrumenttypen, idet der skelnes mellem gældsinstrumenter og ejerandelsbeviser, og herunder forskellige typer af gældsinstrumenter og ejerandelsbeviser, jf. nedenfor.

Listen over instrumentkoder fremgår af bilag 1.

Gældsinstrumenter

Kategorien gældsinstrumenter dækker over alle gældsinstrumenter, der er *omsættelige* og kan handles på sekundære markeder. Indehaveren af papiret har ingen ejendomsrettigheder over for udsteder. Der skelnes mellem:

- ◆ Pantebreve
- ◆ Andre gældsinstrumenter end pantebreve med oprindelig løbetid ≤ 1 år
- ◆ Andre gældsinstrumenter end pantebreve med oprindelig løbetid > 1 år

Andre gældsinstrumenter end pantebreve med oprindelig løbetid op til og med 1 år omfatter skatkammerbeviser ("treasury bills"), pengemarkedspapirer ("money market papers"), virksomhedscertifikater ("commercial papers",

⁸ Det Nationale NummerAgentur i Danmark.er VP.

"commercial bills", "financial papers"), indskudsbeviser ("certificates of deposits") og kortfristede vekslere.

Andre gældsinstrumenter end pantebreve med oprindelig løbetid over 1 år omfatter obligationer, langfristede vekslere og konsoler. Mulige engelske betegnelser for værdipapirer i denne kategori er "asset-backed (mortgage backed) securities", "bearer bonds", "perpetual bonds", "floating rate notes", "zero-coupon bonds" og "eurobonds".

Ejerandelsbeviser

Kategorien ejerandelsbeviser dækker over alle finansielle aktiver, der repræsenterer en ejendomsret til selskaber.

Der skelnes mellem:

- ◆ Børsnoterede aktier
- ◆ Ikke-børsnoterede aktier
- ◆ Andele i investeringsforeninger
- ◆ Andre ejerandelsbeviser end ovennævnte

Børsnoterede aktier omfatter alle aktier og anpartar, hvis pris noteres på en anerkendt fondsbørs. Aktier og anpartar er her defineret i juridisk forstand, dvs. som aktier og anpartsbeviser udstedt af selskaber, der er organiseret som aktieselskaber (A/S) henholdsvis anpartsselskaber (ApS). Dog indgår investeringsforeningsbeviser ikke i denne kategori, idet disse indberettes særskilt (som 'Andele i investeringsforeninger'). Posten inkluderer eventuelle udbyttebeviser ("redeemed shares"), dividendeaktier ("dividend shares") eller præferenceaktier ("preference shares") udstedt af aktie- eller anpartsselskaber. Endvidere indgår "depository receipts", fx "American depository shares" (ADS), "American depository receipts" (ADR) og "Bearer depository receipts" (BDR).

Ikke-børsnoterede aktier omfatter alle aktier og anpartar, som *ikke* er børsnoterede.

Andele i investeringsforeninger omfatter investeringsforeningsbeviser, dvs. certifikater udstedt af investeringsforeninger ("mutual funds", "unit trusts", "investment trusts"), hvad enten certifikaterne er børsnoterede eller ikke-børsnoterede.

Andre ejerandelsbeviser kan betragtes som en residualpost, idet denne instrumentkategori omfatter alle de ejerandelsbeviser, som *ikke* kan rubriceres under ovennævnte typer af ejerandelsbeviser. Eksempler på andre ejerandelsbeviser er komplementarernes andele i kommanditselskaber, kapitalindskud i interessentskaber, samt kapitalindskud i andelsselskaber (andelsbeviser) eller andre selskaber med begrænset ansvar (udover aktie- og anpartsselskaber). Eksempler på engelske beskrivelser er ejerandele ("equity"), herunder kapitalindskud i "incorporated partnerships subscribed by unlimited partners", "limited partnerships" eller "co-operative societies".

4.4.3.3 Udsteders sektor

Der anføres en kode for udsteders sektortilhørsforhold. Sektoropdeling og sektorkodeliste fremgår af bilag 1.

4.4.3.4 Udsteders hjemland

Udsteders hjemland oplyses med den officielle ISO-landekode.

4.4.3.5 Udstedelsessted

Nationalbanken har brug for at skelne mellem værdipapirer udstedt i hhv. Danmark og udlandet. Der skal således angives koden 'DK' for værdipapirer udstedt i Danmark og koden 'UD' for værdipapirer udstedt i udlandet, jf. kodelisten i bilag 1.⁹

Et værdipapir defineres som udstedt i udlandet, hvis mindst én af følgende fire betingelser er opfyldt:

1. Værdipapiret er elektronisk registreret første gang i en udenlandsk værdipapircentral.
2. Værdipapiret er *ikke* registreret i en værdipapircentral, men er noteret *første gang* på en *udenlandsk* børs.
3. Værdipapiret er *ikke* registreret i en værdipapircentral og *ikke* noteret på en børs, men en *udenlandsk* lead manager har udstedt værdipapiret.
4. Værdipapiret er *ikke* registreret i en værdipapircentral, *ikke* noteret på en børs og det er en *dansk* lead manager, der har udstedt værdipapiret, men den oprindelige investormålgruppe er *valutaudlændinge*.

4.4.4 Papirnavn (alle værdipapirer)

For alle værdipapirer (med og uden ISIN-kode) angives papirets navn.

4.5 Forretningsoplysninger

For alle forretninger angives følgende oplysninger, hvor det er meningsfyldt.

4.5.1 Kode for forretningstype

For hver forretning angives en kode for forretningens type, idet der i indberetningen skal skelnes mellem:

- ◆ Repoforretninger, hvor indberetter har afgivet et værdipapir
- ◆ Repoforretninger, hvor indberetter har modtaget et værdipapir
- ◆ Pantsætningsforretninger, hvor indberetter har afgivet et værdipapir
- ◆ Pantsætningsforretninger, hvor indberetter har modtaget et værdipapir

Koderne fremgår af kodelisten i bilag 1.

4.5.2 Ordrenummer

I tilknytning til hver forretning skal der angives et ordrenummer for spotforretningen (obligatorisk), og der kan frivilligt angives et ordrenummer for terminsforretningen.

4.5.3 Valørdato

For repoforretninger angives valørdatoen for hhv. forretningens spot- og terminsben. Der kan angives datoer for pantsætningsforretninger mv., hvor det er meningsfyldt.

4.6 Depotsted

Når et indberettende pengeinstitut overdrager/modtager et værdipapir til/fra en modpart i forbindelse med en repo- eller en pantsætningsforretning mv., er det afgørende at vide, hvor såvel indberetter som modpart deponerer papiret.

⁹ For værdipapirer udstedt i udlandet skal det således blot angives, at papiret er udstedt i udlandet, men ikke landet, hvor papiret er udstedt.

- ◆ For forretninger i VP-registrerede papirer har både indberetters og modpartens depotsted betydning for Nationalbankens korrektion, fordi VP registrerer papirer deponeret i udlandet som ejet fra landet, hvor papiret er deponeret.
- ◆ For forretninger i ej-VP-registrerede papirer er oplysningen om modpartens depotsted en forudsætning for, at Nationalbanken kan identificere forretninger, der skal korrigeres i KDE2.

Der skal derfor angives en ISO-landekode for:

4.6.1.1 Indberetters depotsted

- ◆ Ved forretninger, hvor indberetter *afgiver* et værdipapir, angives landet, hvor indberetter opbevarede det underliggende papir før overdragelse til modparten.
- ◆ Ved forretninger, hvor indberetter *modtager* et værdipapir, angives landet, hvor indberetter opbevarer det modtagne papir på opgørelsestidspunktet (dvs. ultimo referencemåned).

4.6.1.2 Modpartens depotsted (første led i kæden)

- ◆ Ved forretninger, hvor indberetter *afgiver* et værdipapir, angives landet, hvor modparten opbevarer papiret umiddelbart efter at have modtaget papiret fra indberetter (dvs. ved spotbenets afvikling).
- ◆ Ved forretninger, hvor indberetter *modtager* et værdipapir, angives landet, hvor modparten opbevarede papiret umiddelbart før overdragelse til indberetter (dvs. ved spotbenets afvikling).

To eksempler til illustration af modpartens depotsted og princippet om "første led i kæden":

- ◆ Hvis det indberettende pengeinstitut (PI) har afgivet/modtaget et udenlandsk papir (UP) til/fra sin egen depotkunde (KPI), er modpartens depotsted Danmark – uanset om PI har/havde gendeponeret KPI's beholdning af UP i en udenlandsk bank. Den danske depotbank (PI) er således første led i depotkæden. Det samme gælder, hvis PI har afgivet et papir til KPI i en repoforretning, og KPI sælger papiret videre.
- ◆ Tilsvarende gælder det, at hvis PI har solgt et papir i en repoforretning fra sit depot i Euroclear, og papiret ved afviklingen overflyttes til modpartens depot i Euroclear - da er modpartens depotsted Belgien (første led i kæden), uanset om modparten efterfølgende flytter papiret eller sælger det videre.